

Дорогі наші жінки!

Від імені чоловічої частини київських політехніків прийміть найщиріші вітання з Міжнародним жіночим днем!

Попри всі зміни в нашому житті, 8 Березня залишається світлим святом Жінки і Матері. Дуже хочеться, щоб в атмосфері цього свята ви хоча б на мить забули про негаразди, проблеми і турботи, на які, на жаль, таким багатим є наше сьогодні. І ми, чоловіки, прагнемо віддати хоча б частину належної вдячності і поваги нашим мамам, дружинам, сестрам, колегам, на яких, без будь-яких перебільшень, тримається добробут кожної родини. А оскільки всім нам з дитинства відомо, що сім'я – фундамент суспільства, то, отже, і вся наша держава тримається на цих тендітних плечах. Це особливо чітко усвідомлюємо ми, науковці та освітяни – представники галузей, переосвітити ваш внесок у які просто неможливо.

Тож щастя вам, дорогі жінки, здоров'я, родинного затишку і задоволення від кожного дня вашого життя!

Зі святом вас!

Щиро ваш, ректор НТУУ "КПІ" Михайло Згуровський

Вітаємо!

Чи написали би письменники стільки романів, не маючи справжнього кохання? Чи було б зроблено стільки відкриттів ученими, якщо поруч з ними не було б коханої жінки? Відповідь однозначна – ні!

Дорогі студентки КПІ! Ви, безсумнівно, є найціннішим скарбом та прикрасою нашого університету. Вам вдається поєднувати в собі і розум, і красу одночасно. Без вас життя чоловіків миттєво стає сірим та безцільним.

Чоловіча половина колективу Студентської ради НТУУ "КПІ" вітає студенток університету з 8 Березня! Бажаємо вам нескінченної весни та щирого кохання, нових успіхів у досягненні цілей. Та продовжуйте дарувати чоловікам натхнення для нових звершень.

СЬОГОДНІ В НОМЕРІ:

- 1 Чарівні
- 2 жінки КПІ
- 3 – викладачі,
- 4 науковці, співробітниці, студентки, мисткині

Науковець, викладач... і просто чарівна жінка

Це сьогодні Лариса Сергіївна Глоба, завідувач кафедри інформаційно-комунікаційних систем, доктор технічних наук, професор відомо не тільки в НТУУ "КПІ", а й у широких наукових колах нашої держави та багатьох зарубіжних країн.

А перші її "занурення в науку" почалися в далекому вже 1981 році. Саме тоді вона, як молодий фахівець, працюючи за направленням на Київському авіаційному заводі після закінчення Харківського авіаційного інституту, паралельно працювала над науковою роботою в КПІ. І вже в 1984 році Лариса Глоба успішно захистила дисертацію та здобула ступінь кандидата технічних наук за спеціальністю "Системи автоматизації проектувальних робіт". Докторську дисертацію захистила в 1996 році на спеціалізованій вченій раді НТУУ "КПІ". У 2001 році отримала вчене звання професора за спеціальністю "Системи автоматизованого проектування".

Сферою наукових інтересів Лариси Глоби є розробка корпоративних інтелектуальних систем виробництва та систем управління, порталних рішень; інструментарій створення розподілених інформаційних систем; паралельний комп'ютинг; технології інформаційної взаємодії в цьому середовищі, технології Web-сервісів, Cloud-computing.

Розробки систем автоматизованого проектування технологічної підготовки виробництва для машинобудівних підприємств, таких як Південний машинобудівний завод, Тушинський авіаційний завод, Київське виробниче об'єднання ім. Артема та ін., які є науковими доробками Л.С. Глоби, впроваджувалися в 1993–1996 рр. на підприємствах України за Національною програмою "Критичні технології".

Лариса Сергіївна відзначилася активною співпрацею з МНС – очолювала роботи зі створення юридично достовірного Банку даних усіх категорій постраж-

далих внаслідок Чорнобильської катастрофи. І ці розробки були впроваджені в повсякденну діяльність МНС України та 27 відповідних регіональних управлінь ОДА України.

Вагомий внесок здійснений Л.С. Глобою в низку розробок на замовлення Державтоінспекції України, Міністерства освіти і науки, Збройних сил України, Міністерства ЖКХ України.

Протягом 20-річного стажу педагогічної роботи в НТУУ "КПІ" під її керівництвом захищено 11 кандидатських і 1 докторська дисертації. За підсумками 2015 року професора Л.С. Глобу (вже вкотре!) названо серед кращих викладачів-дослідників НТУУ "КПІ".

Усе вищезазначене – це далеко не повний перелік науково-дослідницьких досягнень Лариси Сергіївни, на жаль, формат нашого видання не дозволяє більш детального їх відображення.

"Завдяки чому ви досягаєте таких дійсно вагомих результатів у науковій діяльності?" – запитую у Ларису Сергіївну. "Просто люблю працювати, – відповідає вона, – а ще мені дуже цікаво спілкуватися з молоддю, це надихає і стимулює до пошуків цікавих рішень". Ще одне запитання: "Чи вдається поєднувати з наукою якісь інші захоплення?" – "Люблю багато чого – танці, книги, кіно, театр... Хоча нерідко робота майже не лишала і не лишає часу для якихось інших занять".

Не можна не згадати, що Лариса Сергіївна виховала чарівну доньку, якій передалась, мабуть, материнська жага творчості і великої працездатності – Ксенія закінчила КПІ, зараз успішно працює у сфері ІТ-технологій. Напередодні Міжнародного жіночого дня бажаємо вам, Ларисо Сергіївно, доброго здоров'я, гарного настрою, натхнення і подальших творчих успіхів у роботі.

Володимир Школьнік

Соціальний працівник, працівник-вихователь – це не професія, це покликання, яке під силу не кожній людині. Вони непомітні в повсякденні, але їх робота вимагає величезної самовіддачі, людяності та безмежної доброти.

Про соціального працівника-вихователя гуртожитку №14 студмістечка НТУУ "КПІ" Тетяну Андріївну Тукіну можна говорити багато і піднесеними словами. До своєї професії вона йшла довго, непростюю дорогою. Народилася Тетяна на Черкащині, була пізньою дитиною. Батько – завідувач клубу, мати – колгоспниця, вони пестували донечку з великою любов'ю та ніжністю. Проте із раннього віку вона була дуже самостійною.

Тетяна Андріївна дуже любила читати, тож перша її освіта – Київське професійне училище №6, спеціальність – поліграфіст. Після закінчення навчання працювала на Київській книжковій фабриці на набірній рядковидливній машині. Згодом, як кращого спеціаліста, її направили до друкарні Верховної Ради. Вийшла заміж, народила доньку. Оскільки її чоловік був військовослужбовцем, родина постійно їздила країною, змінюючи місця проживання. У 2006 р. повернулася до Києва, і Тетяна Андріївна вступила до Педагогічного університету ім. М.П. Драгоманова на факультет психології.

Успішно закінчивши навчання, Т.А. Тукіна з 2010 р. працює соціальним працівником-вихователем у студмістечку Київської політехніки. Мабуть, праця батька мала неабиякий вплив на Тетяну Андріївну і на її подальший вибір професії. "Ким ще я могла стати? – каже вона. – Завжди хотіла займатися культурно-просвітницькою роботою, і врешті-решт доля дала мені такий шанс. Не уявляю себе без студентів, без моєї співпраці з ними".

Цього літа – її "перший випуск". Закінчують навчання студенти, з якими вона працювала з першого курсу і з якими встигла зріднитися, допомагаючи розбиратися в життєвих ситуаціях, знаходити вихід, виявляти особисту ініціативу, послуговуватися власною працею та наявними ресурсами. Разом із нею вони зростали не лише як фахівці, а як дорослі, незалежні, успішні особистості. "Це щоденна кропітка робота, але вона така приємна та необхідна. Вважаю, я на своєму місці. Мій особистий

рецепт успіху – ніколи не зупинятися. Завжди самовдосконалюватися. Не стояти на місці – рухатися вперед!" – ділиться вона.

Життєвий принцип Т.А.Тукіної: кожен день – це подарунок долі, і його треба наповнити сенсом.

Так вона вчить своїх студентів. Тетяна Андріївна займається танцями і завжди захоплювалася ними. Тому масштабні заходи, які вона провела на базі студмістечка НТУУ "КПІ", були присвячені саме танцям, здоровому способу життя та красі – "Віденський бал", "Вернісаж бального танцю", "Феєрія краси".

Ще з дитинства Тетяна Андріївна знала, що треба цінувати здоров'я і життя. "Найціннішу пораду дала мені мама", – згадує вона: "Донно, піклуйся про своє здоров'я, щоб твій організм

служив довго і не давав збоїв". Можливо, саме тому вихователь організовує заходи, спрямовані на формування здорового способу життя – тренінги, бесіди, лекції. "Хочу бачити навколо себе здорових тілом і духом молодих людей! Моя головна мета в роботі зі студентами – донести інформацію про здоровий спосіб життя!" – розповідає Тетяна Андріївна.

Т.А.Тукіна – неймовірна жінка, любляча матір, творча особистість. Вона любить і поважає своїх підопічних. "Робота приносить мені задоволення та радість. Я займаюся правильною справою", – каже Тетяна Андріївна.

Інф. адміністрації студмістечка

Робота приємна та необхідна

Тетяна Тукіна

Стипендіатка, волонтерка, викладач-дослідник

Краща частина колективу нашого університету – талановиті, розумні та напорчуд гарні жінки. І говоримо про них не лише з нагоди свят. Про чарівну Юлію Мірошніченко з ХТФ газета "КП" кілька років тому писала як про іменну стипендіатку, торік – волонтерку, нині – переможця конкурсу "Молодий викладач-дослідник 2015".

Для Юлії Сергіївни НТУУ "КПІ" – рідна домівка. Тут вона стала магістром хімічної технології й інженерії за фахом "Технічна електрохімія", спеціалістом у сфері маркетингу за фахом "Маркетинг" (друга освіта), кандидатом технічних наук (спеціальність 05.17.03 – технічна електрохімія). Нині – асистент кафедри технології електрохімічних виробництв, відповідальна за навчально-виховну роботу, відповідальний секретар відбіркової комісії ХТФ.

Її наукові доробки присвячені дослідженню електрохімічної поведінки вентиляльних металів та електрокаталітичних матеріалів, електрохімічним газовим сенсорами для моніторингу повітряного середовища. Результатом сумлінної праці стало створення нового електрохімічного сенсора амперометричного типу для моніторингу сірководню. Ю.С.Мірошніченко має більше 20 наукових публікацій, з них 5 статей, один патент

України на корисну модель. Нині працює ще над двома заявками на корисну модель. У грудні 2015 р. укладено ліцензійний договір з підприємством про надання останньому права на використання об'єкту інтелектуальної власності,

Юлія Мірошніченко

розробленого в дисертації. Це підтверджує актуальність розробки, її затребуваність у промисловості.

З 2008 р. по теперішній час вона бере участь у фундаментальних і прикладних науково-технічних проектах з державним фінансуванням, госпдоговірних і міжнародних проектах. Серед них: створення електрохімічних газових сенсорів для визначення сірководню в повітрі й технологічних середовищах; наукові основи корозії мікро- і наноструктурних матеріалів в електрохімічних системах сенсорів і суперконденсаторів; виготовлення і випробуван-

ня дослідних зразків електрохімічних газових сенсорів та ін. Низку розробок успішно впроваджено у виробництво газоаналітичної техніки.

Результати своїх наукових досліджень молодий науковець використовує в навчальному процесі. Юлія Сергіївна викладає дисципліни: "Введення в спеціальність", "Техніка хімічного експерименту", "Теоретична електрохімія", "Виробництво хімічних продуктів електролізом", "Технологія нанесення гальванічних покриттів".

Події останніх років, що відбулися в Україні, не оминули молодого громадянку. З 2014 р. Юлія стала волонтером. Її часто можна зустріти в Київській обласній лікарні, де одужують бійці, поранені в зоні АТО. Не цуралася ніякої роботи, а головне – підтримувала морально, організовувала дозвілля і навіть невеликі свята для хлопців. З частиною офіцерів і їх родинами підтримує зв'язок і донині.

Про себе Юлія Сергіївна говорить з усмішкою: люблю феєрію. Вона вміє створювати гарний настрій, підтримувати інших, дарувати оточуючим впевненість і надію. Вдячна батькам за розуміння, увагу та "правильне" виховання. Якщо серйозно, мріє про професійну кар'єру, вдосконалення англійської та італійської, бо поселився в душі черв'ячок мандрів, який не дає спокою та манить до нових країн і континентів. А якщо для душі, то, сподіваємося, не за горами час, коли вітатимемо Юлію і з головною подією в житті жінки – маленьким сонечком, що стане сенсом і втіленням усього набутого досі.

Н.Вдовенко

Турбуються про здоров'я студентів

Йде весна. А з нею і свято краси, ніжності, щирості, свято жінки-матері, жінки-трудівниці, жінки – продовжувачки роду людського на Землі.

Колектив поліклінічного відділення, що обслуговує студентів університету, переважно жіночий. Це лікарі, медсестри, молодші медичні сестри, які щоденно турбуються про здоров'я своїх пацієнтів.

Працюючи у складних соціально-економічних умовах, за обмеженого фінансування закладів охорони здоров'я, колектив медичних працівників докладає мак-

симум зусиль для покращення здоров'я студентської молоді.

Студенти-політехніки можуть пишатися, що мають у себе такий лікувальний заклад, де сконцентровані кращі напрацювання у студентській медицині і використовуються новітні технології в діагностиці та лікуванні хворих.

Напередодні дня 8 Березня хотілося б відзначити медичних працівників, які не один десяток років працюють у відділенні, яким притаманні надзвичайна доброта, чутливість, палке прагнення завжди допомогти словом і ділом своїм студентам.

Великою повагою користуються у студентів завідувачка терапевтичним відділенням М.Б.Дмитренко, лікар-терапевт І.І.Собко, лікар-отоларинголог І.О.Боровська, лікар-стоматолог Н.М.Волкотрут, медсестра О.О.Власенко, медреєстратор В.М.Кужель та багато інших.

Від щирого серця вітаємо всіх медичних працівників відділення зі святом. Нехай цей день весняний завжди радує вас, дарує тепло сонячних променів та ніжність весняних квітів. Успіхів вам у професійній справі, низький уклін за самовіддану працю.

М.В.Шамарда,
завідувач поліклінічного відділення

Колектив поліклінічного відділення

Зберігає довкілля

Інна Трус

Звично користуючись благами цивілізації, часто не задумуємося про збереження ресурсів, які дає нам Земля. Тож дослідження у галузі охорони довкілля, що їх виконують на кафедрі екології та технології рослинних полімерів (Е та ТРП) ІХФ, є вельми важливими і затребуваними. До слова, система екологічної освіти в нашій країні почала формуватися лише 25 років тому і кафедра Е та ТРП у 1988 р. була першою в цій галузі в Україні.

Серед молодих науковців, які вивчають технології раціонального водокористування, підвищення ефективності очищення стічних вод та запобігання за-

брудненню водних об'єктів, є й переможець конкурсу "Молодий викладач-дослідник 2015" Інна Миколаївна Трус.

У 2005 р. Інна Миколаївна закінчила інженерно-хімічний факультет Київської політехніки, здобувши освіту на кафедрі екології та технології рослинних полімерів. У 2015 р. захистила кандидатську дисертацію. На даний час є асистентом кафедри екології та технології рослинних полімерів, автором більше 100 наукових праць.

Розроблені в її дисертаційній роботі маловідходні технології демінералізації води для захисту водойм від забруднення забезпечують зниження скидів мінералізованих розчинів, покращення стану поверхневих водойм та вирішення проблеми забезпечення населення й промислових підприємств якісною водою. На сьогодні Інна Миколаївна під керівництвом завідувача кафедри проф. М.Д. Гомелі продовжує дослідження в галузі створення маловідходних технологій знесолення води при організації замкнених систем водоспоживання із використанням води з підвищеною мінералізацією.

Та не роботою єдиною живе людина. Тож з нагоди свята молодий науковець бажає всім жінкам Київської політехніки творчого натхнення, цікавої роботи, веселого святкового настрою, приємних зустрічей, міцного здоров'я, палкого кохання, гарних подарунків, чоловічої уваги та здійснення бажань. Краще і не скажеш.

Інф. кафедри Е та ТРП

Фахівець з енергетичного менеджменту

Увесь світ захоплюється посмішкою Мони Лізи. Мабуть тому, що вони не бачили, як уміють посміхатися жінки Київської політехніки. Що не кажіть, а нашим чоловікам такі пощастило мати поряд розумних, талановитих і напорчуд гарних колег.

Знайомтеся: Олена Володимирівна Бориченко, к.т.н., доцент кафедри електропостачання ІЕЕ, переможець конкурсу "Молодий викладач-дослідник 2015". У 2005 р. закінчила НТУУ "КПІ" за спеціальністю "Електротехнічні системи електроживлення" та отримала диплом магістра. Паралельно закінчила Міжнародний університет фінансів за спеціальністю "Фінанси підприємств" та отримала кваліфікацію економіста. У 2011 р. захистила кандидатську, що стосувалася систем контролю ефективності використання електричної енергії у виробництві.

Натепер є автором понад 40 наукових робіт і більше 10 навчально-методичних праць, а також співавтором колективної монографії "Розробка та впровадження систем енергоменеджменту відповідно до вимог міжнародного стандарту ISO 50001 на підприємствах ДТЕК Енерго". Бере участь у виконанні науково-дослідних робіт за держбюджетною та госпдоговірною тематикою. У 2015 р. отримала міжнародну сертифікацію як спеціаліст з енергетичного менеджменту. Її наукові дослідження стосуються контролю та управління ефективністю використання електричної енергії в різних галузях суспільного виробництва, інтегрованих систем енергетичного менеджменту, прикладних організаційно-технічних та економічних питань енергоменеджменту, підвищення рівня енергоефективності електропостачальних систем.

Олена Бориченко

Олена Володимирівна викладає "Введення в енергетичний менеджмент", "Основи енергоменеджменту", "Контроль ефективності енерговикористання", "Управління проектами енерговикористання", "Розробка та впровадження систем енергетичного менеджменту". Вона із задоволенням працює зі студентами. Здійснює керівництво їх НДР за спеціальністю "Енергетичний менеджмент". Її вихованці щороку стають учасниками та переможцями I та II етапів Всеукраїнської олімпіади з енергетичного менеджменту.

Молодий науковець є членом організаційного комітету щорічної Міжнародної науково-технічної та навчально-методичної конференції "Енергетичний менеджмент: стан та перспективи розвитку – PEMS", відповідає за навчально-методичну роботу кафедри електропостачання, є координатором ЕСТS з напрямку "Електротехніка та електротехнології".

Та попри всі серйозні справи і досягнення, О.В.Бориченко залишається чарівною жінкою, уважною й доброзичливою. Посміхайтесь частіше, Олено Володимирівно!
Інф. кафедри електропостачання

Викладач-дослідник з ПФФ

Започаткований близько десяти років тому університетський конкурс "Молодий викладач-дослідник" щороку називає нових молодих науковців, які здобувають собі ім'я у вітчизняному й міжнародному науковому середовищі. Однією з таких є доцент кафедри виробництва приладів ПФФ Марина Вячеславівна Філіппова. За результатами наполегливої праці її визнали переможцем конкурсу "Молодий викладач-дослідник 2014", що свідчить про високий рівень і результативність її науково-дослідної роботи.

Закінчивши приладобудівний факультет НТУУ "КПІ" в 2003 р. й отримавши кваліфікацію "Магістр з приладобудування", вона почала працювати на кафедрі виробництва приладів. За цей період пройшла шлях від асистента до доцента. З 2013 р. виконує обов'язки заступника декана приладобудівного факультету з навчально-методичної роботи.

Активна робота над дисертацією під керівництвом доцента кафедри к.т.н. доцента С.П.Вислоуха дозволила М.В.Філіпповій успішно її захистити в 2007 р. і здобути ступінь

Марина Філіппова

кандидата технічних наук. Результати наукових розробок М.В.Філіппової знайшли своє відображення в більш ніж 120 наукових працях, у тому числі в навчальному посібнику з грифом МОН України "Фізіотерапевтична апаратура", 15 патентах на винаходи та корисні моделі України, 26 статтях у фахових виданнях та виданнях, які входять до наукометричних баз. У цих роботах відображено великий досвід автора, знання сучасних методів досліджень, новизну й оригінальні підходи до вирішення поставлених завдань.

Марина Філіппова читає лекції та проводить практичні заняття з курсів "Метрологія", "Метрологічне забезпечення виробництва", "Контроль та керування якістю виробів", "Організація приладобудівного виробництва".

Багато фізичних і душевних сил вона віддає вихованню молодого покоління вчених, є науковим керівником аспірантів, підготувала більш ніж 20 магістрів з приладобудування. Висока компетентність, ерудиція, відкритість і душевна теплота Марини Вячеславівни викликають глибоку повагу і сердечне ставлення до неї співробітників, друзів та студентів.

Инф. ПФФ

Майбутнє пов'язує з КПІ

Уже десять років працює на кафедрі аналітичних та екологічних приладів і систем ПФФ Ольга Миколаївна Маркіна, яка торік стала переможцем конкурсу "Молодий викладач-дослідник 2015". Вона вихованка Київської політехніки. У 2006 р. закінчила ПФФ за спеціальністю "Прилади точної механіки" та отримала кваліфікацію магістра. У 2007–2010 рр. навчалася в аспірантурі НТУУ "КПІ".

Любов до точних наук О.М.Маркіної прищепили батьки – Марія Миколаївна та Микола Аркадійович. За їх порадою вона обрала для навчання кращий технічний виш України – Київський політехнічний інститут, де зустріла мудрих викладачів і наставників. Своїм професійним становленням молодий науковець завдячує науковим керівникам – професорам В.П.Маслову та В.А.Пореву. На сьогодні Ольга Миколаївна Маркіна займається пріоритетними напрямками наукових досліджень: цілісним отриманням нових матеріалів, їх з'єднанням і обробленням; технологіями отримання, зварювання, з'єднання та оброблення конструкційних, функціональних і композиційних матеріалів.

У грудні 2015 р. Ольга Миколаївна захистила кандидатську дисертацію, що стосувалася телевізійної виміральної системи для визначення геометричних розмірів топологічних елементів. Результати роботи знайшли застосування і були впроваджені в технологію вдосконалення телевізійної виміральної системи для виготовлення прецизійних оптичних деталей, що розробляється в НВП "Карат" та Науково-виробничому комплексі "Фотоприлад".

Наукові здобутки О.М.Маркіної використовуються в Інституті фізичної хімії ім. Л.В.Писаржевського НАН України для контролю прозорості клейових з'єднань оптичних деталей; вони виявились важливими і в інших академічних інституціях НАН України – Інституті фізики напівпровідників ім. В.Є.Лашкарьова, Інституті фізичної хімії імені Л.В.Писаржевського, Інституті сцинтиляційних матеріалів, ДП "Укрметрестандарт" і в багатьох промислових технологіях, наприклад, при контролі дефектів та внутрішніх напружень у молекулярних і гетероструктурованих сцинтиляційних матеріалах. Має 10 патентів України, десятки статей у фахових закордонних та вітчизняних виданнях.

О.М.Маркіна викладає навчальні дисципліни "Теорія автоматичного керування", "Проектування приладів", відповідає на кафедрі НАЕПС за практику студентів. Своє майбутнє Ольга Миколаївна пов'язує з рідною Політехнікою. Побажаємо ж молодій дослідниці подальших творчих успіхів.

Инф. ПФФ

Ольга Маркіна

Представляє бібліотеку в мережі

Без перебільшення, молоді нині "живе" в соціальних мережах. Тут навчаються, спілкуються, знаходять роботу та відповіді на безліч запитань, врешті-решт знайомляться і кіба що не одружуються. Тож навчально-наукові підрозділи нашого університету, щоб іти в ногу з часом, активно наповнюють інтернет-контент. Це повною мірою стосується і Науково-технічної бібліотеки НТУУ "КПІ".

Книгозбірня КПІ розвивається, стає сучаснішою та знаходить нові форми спілкування з користувачами. Активний розвиток корпоративних соціальних мереж і сервісів – одна із сильних сторін діяльності бібліотеки сьогодні і перспективний напрям для подальшого розвитку. Перевага надається молодіжним ініціативам та використанню їх інтелектуального і суспільного ресурсу.

Аріна Черінько – бібліотекар II категорії Науково-технічної бібліотеки ім.Г.І.Денисенка НТУУ "КПІ". Три роки тому вона прийшла працювати в НТБ після закінчення коледжу. Спочатку працювала у відділі довідково-бібліографічної та інформаційної роботи з науковими виданнями, тепер очолює напрям роботи з соціальними мережами. Минулого року як член молодіжної секції брала участь у Форумі молодих бібліотекарів Української

Аріна Черінько

бібліотечної асоціації. Її добре знають колеги з різних бібліотек України, що позитивно позначилось на її професійному реноме в соціальних мережах.

Набутий досвід дозволив Аріні розвивати та просувати ресурси КПІ у цій сфері. Зараз сторінки бібліотеки є в соціальних мережах Facebook, ВКонтакте, Twitter, Instagram, Google+. Це дуже важлива частина роботи, бо є найкращим способом комунікації з користувачами. Новини бібліотеки оперативно висвітлюються на інтернет-сторінках.

Сторінка бібліотеки в Instagram (додаток для обміну фотографіями) є однією з кращих серед бібліотек України. Там публікуються найяскравіші фотографії бібліотеки, КПІ. Відвідувачі кажуть, що то поема про КПІ в кольорі. Безумовно, заслужена популярність інтернет-сторінки позитивно впливає на імідж бібліотеки та університету.

"Кампус КПІ надзвичайно мальовничий, – каже Аріна. – Тому кожного дня можна знайти щось неймовірно красиве, щоб сфотографувати і поділитися в мережі". Фотографія – її хобі. Тож зичимо непересічних миттєвостей молодому митцеві та чекатимемо на нові світлини.

К. Іванова

Стипендіатка ректора з ФСП

Серед іменних стипендіатів факультету соціології і права є й ім'я Тетяни Чекараміт – студентки 6-го курсу. Вона сумлінно навчається, цікавиться науковими розвідками. Серед наукових інтересів переважають дослідження проблематики правового регулювання економічних процесів в Україні, простеження динаміки і перспектив розвитку господарських правовідносин та вивчення міжнародного досвіду у сфері вдосконалення законодавства в економічному секторі розвитку держав.

За час навчання студентка досягла значних успіхів. Вона, зокрема, брала участь у п'яти міжнародних науково-практичних конференціях, організованих НТУУ "КПІ", за результатами трьох із них були опубліковані тези наукових доповідей. Також була учасником всеукраїнської конференції, організованої Асоціацією випускників Національної юридичної академії ім. Ярослава Мудрого, та двох всеукраїнських науково-практичних

конференцій "Дні науки ФСП". У 2012 р. входила до складу команди НТУУ "КПІ", яка зайняла перше місце на олімпіаді знанців кримінального права в Інституті кримінально-виконавчої служби Національної академії внутрішніх справ.

У 2012 р. Тетяна була слухачем в Юридичній клініці "Defendo" факультету соціології і права, у 2013–2014 рр. працювала на посаді юрисконсульта цієї організації. Таким чином набула практичного досвіду спілкування з клієнтами та мала можливість застосувати теоретичні знання на практиці. У майбутньому Т.Чекараміт планує продовжити навчання за кордоном, займатися практичною діяльністю, використовувати знання, набуті під час навчання в університеті.

За професіоналізм, допомогу в навчанні та отриманні якісних знань студентка висловлює подяку всьому викладацькому колективу факультету соціології і права.

Инф. ФСП

Тетяна Чекараміт

Професор кафедри математичного аналізу та теорії ймовірностей ФМФ, доктор фізико-математичних наук Ніна Опанасівна Вірченко працює в КПІ більше 40 років. Вона – член президії АН Вищої школи України, член Наукового товариства імені Тараса Шевченка, Українського, Американського, Австралійського, Бельгійського, Единбурзького, Лондонського математичних товариств, почесний професор НТУУ "КПІ", голова Науково-методичної ради Всеукраїнського товариства політв'язнів та репресованих. А ще вона мудра людина, до думок якої завжди дослухаються. Пропонуємо фрагменти з книги Ніни Опанасівни "Зернини з доріг життя мого".

Про Матір...

"Поки живі Матері наші – Доти ми – діти!" – сказав хтось, а я додаю: "Доки живі діти, внуки, доти живі й батьки наші! Доки я жива, доти в славі та пошани глибокої буде Ви, Батьки мої!.. А після – теж, бо є Марічка, Оленка, Мар'ян..."

Не перестаю дивуватись, захоплюватись Твоєю, моя Ненечко, народністю, мудрістю. Скільки ж у Тобі людяності було! Ти завжди випромінювала світло чесності, правдивості, безкомпромісності та великої, надзвичайної ширості, йшла по життю справді не залишаючи "зерна неправди за собою". Хоча деколи було нелегко... Та Ти ніколи не зраджувала своє власне "я", ніколи не була "віддзеркаленням" інших. Надійність і стійкість, простота й почуття гідності – ці риси надзвичайно виразні були в Тобі! Як високо Ти несла своє добре ім'я, берегла гордо честь його!

Любила Ти людей, добрих і гарних, любила творити добрі справи. І внутрішньо прагнула до самовдосконалення (без "красивих фраз"), була Людиною, сильною духом, мужньою, сміливою. А скільки в Тобі було такту, душевної сердечності й ширості! Боже, якою ж Ти була!.. Як серцем та душею любила дітей своїх, безмежно, невимовно! "Ніно, вчись!.." Мамо, Мамусю, наділи мене мудрістю та добротою, ніжністю та суворістю своєю.

Ти цілим світом моїм була, по Тобі я звиряла життя своє, часто збоку дивилась на себе, на свої вчинки, на своє життя шоденне – Твоїми очима, такими люблячими, такими сердечними, щирими й водночас – такими критичними!

Вловлюю, шукаю в інших, Мамусю, Твій лоб, погляд, усе шукаю Тебе, вклоняюся слідові Твоєму; ось ця стежина, якою Ти йшла до нас і так далі, тому подібне! Пісні, які Ти любила, стали для мене святими!

А якою ж доброю, широю Ти була до людей! Воістину – із Шевченківського краю! Серцем любила людей, відчувала добре та зле, була справедливою, об'єктивною! Дай, Боже, й мені цієї риси!

А якою ж мужньою була! Могла серед ночі сама вийти на стук сусідів, коли до них хтось ліз, не боялась нікого та нічого, могла в будь-яку пору та в будь-якому місці стати на захист справедливості!

Мамусю, постійно Ти в мені, а я – з Тобою, ми навіки злиті душами, серцями, думками. Може, я й тому вижила, живу, творю, дихаю!.. Зі слізьми та кров'ю сплелися формули мої!

***

Велич душі святої й серця Твого – в усьому!.. Яка ж Ти добра, чесна, мудра! Без усяких хитрощів, дипломатії! Проста, як правда! Щира, як справжня Людина! Такою чистою, щирішою, такою гарною завжди та скрізь була! Схиляюсь перед Тобою, молюсь до Тебе! Ти – Героїня! Спасибі Тобі! Горджуся Тобою!.. І хочу хоча б крихтою бути схожою на Тебе!

– За добро десятикратно платити добром!

– Раз добром зігрите серце – вік не прохолодне...

– Праця, тільки праця зробить Вас людьми!

– Працюйте до сну!

Отак Ти мене, нас навчала, дітей своїх.

А якою ж терплячою Ти була! Усякі жалі вміло ховала в собі, щоб ми не знали й не бачили...

Не дивувалась п'ятіркам нашим ("А як інакше в таких умовах вчитись?! От я півроку посиділа в першому класі, а настала зима, чобіт своїх не мала – одні чоботи на трьох – то мусила покинути школу; значно пізніше – робітфак, далі – медичне училище"). Писала, може, і з помилками, та в кожній літерці світилось сонечко, серце Твоє, чистота, доброта, велич, мудрість!

Помітила я, що беручи до рук якусь збірку поезій, шукаю жадібно, чи є там про Матір, Вітчизну, і якщо є то радість, а нема – то для мене вже не поезія!..

***

Така доросла я, уже й поважна віком, а як дитина, хочу до Мами!.. Боже, ніхто так не любить, як Мати свою дитину! І ця любов така щира-прещира, вірна, така велика, така глибока, така самовіддана, сердечна, безкорислива й вічна!.. І така сліпа, фанатична, до самозабуття, до самозреченості!..

Матір треба було б уславити найкращим, найбільшим пам'ятником на Землі, десь таким, щоб його було видно з усіх точок планети Земля.

Ніна Вірченко

Це саме про Ганну Миколаївну Кулик, доцента ФМФ. Родом вона з Івано-Франківщини – краю самобутніх народних майстрів та вишивальниць. Першою вишивкою 5-річної Ганнусі стала простенька трояндочка на шматку старого простирадла. І запам'ятала її на все життя, бо замість очікуваної похвали від дорослих отримала суворий, незважаючи на її юний вік, розбір помилок. З часом набула майстерності, оволоділа різними видами вишивання. Стала вправним майстром, навіть виконувала радянську "норму" в місцевій артілі художньої вишивки – 6 рушників чи 4 чоловічі сорочки за місяць роботи.

Вишивала узори свого життя

Ганна Кулик

Вишивала вона й узори свого життя, пройшовши шлях від студентки фізико-математичного факультету Чернівецького держуніверситету до кандидата фізико-математичних наук, доцента кафедри математичної фізики, чий заняття з вищої математики, лінійної та векторної алгебри, диференціального та інтегрального числення й ін. із задоволенням відвідують студенти. Вони поважають свого наставника за професійні та людські якості, бажання завжди стати у пригоді й щиро спілкуються не лише на математичні теми. Як чуйну, уважну людину цінують Ганну Миколаївну колеги. Діляться з нею своїм життям-буттям, адже вона є профспілковим лідером факультету, вміло і по-діловому допомагає вирішувати побутові та інші питання. Має відзнаки за багаторічну профспілкову діяльність.

На осінній виставці "Таланти КПІ" роботи Г.М.Кулик визнали кращими та присудили їй

перше місце в номінації "Вишивка". Серед інших відвідувачі запам'ятали художнє полотно "Водоспад", виконане хрестиком, де на тлі розкішної природи стрімко спадають прозорі потоки води, граючи відблисками. Кольори й відтінки підібрано так бездоганно, що виникає реальне відчуття, ніби зараз з картини бризнуть вологі краплі.

А ви знали, що полотно хрестиком починають вишивати з лівого нижнього кута? Що на вишиту картину формату А3 "йде" понад 80 тис. хрестиків? Що "низинка" є єдиною технікою, де лицювий бік вишивки утворюється з виворотного боку? Багато цікавого й корисного можна дізнатися, поспілкувавшись із Ганною Миколаївною. Хай не втомлюються її руки доносити до нас прекрасне. Хай не вигорає душа і не тьмяніють мудрі очі. Хай стелиться довга життєва дорога.

Н. Єлізарова

Акварелі з виставки

Тетяна Гнітецька

За підсумками мистецького конкурсу "Таланти КПІ" кращими визнали живописні роботи доцента кафедри нарисної геометрії і комп'ютерної графіки Т.В.Гнітецької. Свої полотна Тетяна Віталіївна демонструє в КПІ вже кілька років поспіль. І хоча "на художника" професійно не вчилася, жодного разу не залишилася без нагород. У 2013 р. – третє місце в номінації "Живопис", у 2014 р. – друге, і от, нарешті, в 2015 р. – перше.

Тетяні з дитинства подобалося розмаїття кольорів. У кожній порі року вона знаходила неповторні відтінки. Особливо її радувало літо. Зелений, синій, голубий надихали і наче підштовхували, провокували взятися за пензля й відтворити побачене. Дівчина із задоволенням почала відвідувати заняття художньої студії при Будинку художника. Несміливі вправі з часом набували довершеності.

Акварельні замальовки з альбому поступово переміщалися на стіни квартири та в подарунок друзям. Малювала більше по пам'яті. Мальовничі куточки, міські замальовки – її улюблені теми. Довго вгалася, перш ніж показати свої твори на публіку. Та наш глядач вдячний і доброзичливий. Ми радіємо, що наші викладачі та співробітники мають такі гарні й корисні захоплення. Відтворюють красу навколишнього світу – такого прозорого і трепетно-ніжного – і щедро діляться з нами своїм баченням.

Вдало складається і професійна кар'єра Тетяни Віталіївни. Випускниця ФЕТ, вона успішно працювала над кількома архітектурними та дизайнерськими проектами. Зокрема, за її ескізами виготовлено ковані ворота церкви Іоанна Богослова на Осокорках. На моніторах у потягах метро саме знімок цієї церкви ілюстрували станцію "Славутич". Також за ескізами Т.В.Гнітецької побудовано Святотроїцький храм у Броварах, за що автор отримала орден Агапіта Печерського II ступеня з рук Святейшого Патріарха Володимира Сабодана.

Зацікавленість Тетяни Віталіївни красою фрактальної геометрії, де природні явища і об'єкти описуються чіткими математичними формулами, вилилася в наукову роботу, яку успішно захистила в 2002 р. і яка відкрила новий напрям досліджень у прикладній геометрії. Багато довелось помалювати і при створенні електронного інтерактивного підручника з нарисної геометрії для дистанційного навчання. Вже близько десяти років студенти перших курсів нашого університету мають можливість у вільному доступі вивчати курс за інтерактивною анімацією. Ще один авторський курс з комп'ютерного моделювання Т.В.Гнітецька створила для старшокурсників кафедри архітектури та комп'ютерного дизайну НАУ, де викладала близько семи років.

Тож хочеться побажати невтомній трудівниці творчого натхнення, вдячних учнів та нових зустрічей на мистецьких виставках.

Н.Вдовенко

Осіння виставка "Таланти КПІ" порадувала різноманітним тем і жанрів. Зокрема, увагу відвідувачів привернули малюнки, виконані студентками 6-го курсу ІХФ Юлею та Анею Майовецькими. Посадження ліній і штрихів, контрасти білого і чорного в їхніх роботах цілком відповідали назві номінації "Графіка" (з грецької – пишу, малюю). Фахівці вважають, що саме з малюнка і зародилося образотворче мистецтво. Без пензликів і фарб, за допомогою олівця чи вугілля графікам вдається створювати насичені колоритом та змістом зображення. Якщо затриматися біля робіт Юлії та Ані на хвилину і спробувати уявити зображене наче зсередини, картини магічним чином оживають: фізично відчувається, як плине час, портрети передають настрій і стан героїв, тварини демонструють притаманні саме їм риси. Пласке зображення сприймається як реальна об'ємна картинка. Це і є майстерність художника.

Дівчата вперше взяли участь у мистецькому конкурсі. До речі, зовсім випадково, за порадою свого викладача І.О.Мікульонка, за що йому велими вдячні. І несподівано (але цілком заслужено. – Авт.) зайняли перше місце у своїй номінації. До цього мали досвід участі у виставках та ярмарках хендмейду, де пропонували авторські листівки й прикраси.

До Київської політехніки дівчата приїхали з Сумської області. Навчаються за фахом "Екологія й охорона навколишнього середовища". В університеті їм дуже подобається: обізнані викладачі, цікава майбутня робота, багато друзів і захоплення. На ближчі

роки планують продовжити навчання в аспірантурі.

Про захоплення студенток малюванням добре знають колеги, бо нерідко замовляють портрети одногрупників та друзів у подарунок імениннику чи з іншої нагоди. Аня більше схильна зображувати людей, Юля – предмети. Іноді так захоплюються малюванням, що не

Графіка, що оживає

Юлія та Анна Майовецькі

помічають, як і ніч пролетить. А ще студентки співають у хоровій капелі КПІ, залюбки беруть участь у концертних програмах та фестивалях.

Кажуть, талановита людина – талановита в усьому. Основний талант студенток не лише в успішному навчанні та мистецьких надбаннях. Усі, з ким доводилося спілкуватися, відзначають надзвичайну працьовитість та скромність дівчат. Сьогоднішні реалії, коли новомодні менеджери вчать рекламувати і "продавати" себе, – не для них. Хочеться вірити, що доля буде прихильною і мудрою, і юні таланти з часом отримають гідне втілення і визнання.

Н.Вдовенко

Юліана Захарова

Їм аплодував Київ

Так колеги та численні вболівальники говорять про недавній виступ Народного ансамблю народного танцю КПІ "Політехнік" на міському огляді-конкурсі народної творчості, де наші танцюристи посіли перше місце. Цей подарунок учасники творчого колективу зробили собі та й усім нам у рік свого ювілею – адже цього року вони святкують своє 70-річчя.

У народних танцях, як і піснях, відображається характер народу, його завзяття та менталітет. В останні роки народні надбання набувають все більшої популярності. Часто навіть на корпоративні заходи запрошують фольклорні колективи, які влаштовують майстер-класи. А в КПІ далеко й ходити не треба. За роки існування ансамблю народного танцю кілька тисяч любителів – студентська молодь та викладачі університету – вчилися тут мистецтва пластичних ритмічних рухів. Величезна кількість нагород, почесних грамот та дипломів зберігається в архіві ансамблю,

а географія гастрольних подорожей охоплює безліч міст в Україні та за кордоном.

Зовсім недавно в ансамблі з'явився новий керівник – хореограф-постановник Уляна Захарова. Її метою є вивчення та збереження національних традицій, звичаїв і обрядів українського народу, створення на цій основі нових народних танців. За два місяці роботи Уляна показала свою майстерність, вдихнувши в колектив нове життя. Готувалися до міського огляду-конкурсу напружено й натхненно: в рекордно короткий термін повністю оновили репертуар, самі шили костюми тощо. І ось – вимріяна перемога!

Ця молода дівчина як магніт притягує до себе енергійну талановиту молодь, яка з любов'ю та повагою ставиться до своєї харизматичної, запальної, з великою фантазією керівниці. Кожна її постановка – це не тільки професійна майстерність і оригінальна інтерпретація народного танцю, а й маленька вистава, витончена, динамічна і яскрава, яка не залишає глядачів байдужими. Бажаємо танцювальному колективу подальших творчих успіхів і перемог в Україні та за її межами. Так тримати!

Инф. ЦКМ

Народний ансамбль народного танцю "Політехнік"

«КИЇВСЬКИЙ ПОЛІТЕХНІК»
газета Національного технічного
університету України
«Київський політехнічний інститут»
<http://www.kpi.ua/kp>

☎ 03056, Київ-56
проспект Перемоги, 37
корпус № 1, кімната № 221
✉ gazeta@kpi.ua
гол. ред. 204-85-95; ред. 204-99-29

Головний редактор
В.В.ЯНКОВИЙ

Провідні редактори
В.М.ІГНАТОВИЧ
Н.Є.ЛІБЕРТ

Додрукарська підготовка
матеріалів
О.В.НЕСТЕРЕНКО

Начальник відділу
медіа-комунікацій НТУУ «КПІ»
Д.Л.СТЕФАНОВИЧ

Дизайн та комп'ютерна верстка
І.Й.БАКУН
Л.М.КОТОВСЬКА
Коректор
О.А.КІЛІХЕВИЧ

Ресстраційне свідоцтво Кі-130
від 21. 11. 1995 р.
Друкарня ТОВ «АТОПОЛ»,
м. Київ, бульвар Лепсе, 4
Тираж 2000

Відповідальність за достовірність
інформації несуть автори.
Позиція редакції не завжди збігається
з авторською.